

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25070/2023
15.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници малолетног тужиоца АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., кога заступа Јована Ждрале, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Слободан Протић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији малолетног тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 258/23 од 17.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2023. године донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 258/23 од 17.05.2023. године тако што се одбија као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 06.07.2022. године у првом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев малолетног тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 06.07.2022. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца месечно плаћа 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате почев од 01.12.2018. године, као дана подношења тужбе и то сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице малолетног тужиоца, мајке ББ, док за то постоје услове, чиме се мења четврти став изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 1601/16 од 19.04.2017. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев преко износа досуђеног првим ставом изреке до тражених 1.000 евра месечно. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Допунском пресудом Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 09.02.2023. године одбијен је као неоснован предлог туженог за укидање привремене мере одређене решењем тог суда од 10.04.2019. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 258/23 од 17.05.2023. године првим ставом изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против другог

става изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 06.07.2022. године. Другим ставом изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 06.07.2022. године у првом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно 45.000,00 динара почев од 01.12.2018. године, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице малолетног тужиоца, мајке ББ, док за то постоје услови, чиме се мења четврти став изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 1601/16 од 19.04.2017. године, док је у преосталом делу до тражених 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате са законском затезном каматом од 01.12.2018. године тужбени захтев одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке потврђено је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде и жалба малолетног тужиоца одбијена је као неоснована. Четвртим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена допунска пресуда Првог основног суда у Београду П2 1557/20 од 09.02.2023. године. Петим ставом изреке одбијен је захтев малолетног тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену малолетни тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је оценио да је тужиочева ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није разлог због кога се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, правоснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1601/16 од 19.04.2017. године, којом је брак родитеља малолетног тужиоца разведен, малолетни тужилац је поверен на самостално вршење родитељског права мајци, а тужени је обавезан да на име свог доприноса за његово издржавање за период од 01.05.2017. године до 01.10.2017. године плаћа по 400 евра месечно, а од 01.11.2017. године па надаље по 300 евра месечно, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Малолетни тужилац рођен је ... године и због мишићне хипотоније има неуједначен психомоторни развој и касни за децом истог узраста. Малолетни тужилац живи са мајком у изнајмљеном стану површине 39м² чија је месечна закупнина 240 евра, а режијски трошкови 12.000,00 динара. Законска заступница малолетног тужиоца нема некретнина у свом власништву, не поседује аутомобил, државни вртић у које дете иде месечно кошта 6.000,00 динара, трошкови исхране 18.000,00 динара, гардероба и обућа 6.000,00 динара (на годишњем нивоу) за спортске активности и пливање месечни износ је 10.200,00 динара, трошкови летовања 600 евра на годишњем нивоу, прослава рођендана 500 евра, тако да укупне потребе малолетног тужиоца износе 75.200,00 динара. Законска заступница малолетног тужиоца остварује зараду од 33.000,00 динара месечно. Тужени је ... привредних друштава ... i ..., са пријављеном месечном зарадом од 75.000,00 динара. Тужени живи

у стану за који закупнину месечно плаћа 350 евра, режијске трошкове 11.000,00-13.000,00 динара, месечна рата кредита износи 76.000,00 динара, животног осигурања 25.000,00 динара, а зарада која је некада износила 234.000,00 динара је смањена. По привременој мери одређеној 10.04.2019. године малолетном тужиоцу исплаћује месечно 55.000,00 динара. Минимална сума издржавања у време закључења главне расправе износила је 37.117,00 динар.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом члана 160-162 и члана 164. Породичног закона, полазећи од утврђеног износа месечних потреба малолетног тужиоца и могућности туженог као дужника издржавања, истог обавезао на исплату динарске противвредности од 500 евра по средњем курсу НБС на дан уплате, за период од подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови.

Другостепени суд је оценио да је првостепени суд правилно утврдио потребе детета, али да их је збирно погрешно приказао у износу од 75.200,00 динара с обзиром да укупна сума правилно износи 78.890,00 динара, те је на основу наведених одредби Породичног закона оценио да је тужени у могућности да издржавању малолетног тужиоца доприноси износом од 45.000,00 динара, који ће у потпуности уз допринос мајке, задовољити месечне потребе малолетног тужиоца, а егзистенцију туженог неће угрозити. У преосталом износу до динарске противвредности 500 евра месечно досуђених првостепеном пресудом, другостепени суд је тужбени захтев као неоснован одбио, сматрајући да је исти превисоко опредељен.

По оцени Врховног суда, становиште другостепеног суда не може се прихватити као правилно.

Чланом 160. Породичног закона „Службени гласник РС“ број 18/05 са изменама и допунама) установљени су критеријуми којима се суд руководи у поступку одређивања издржавања. У том смислу издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања (први став) при чему се води рачуна о минималној суми издржавања као надокнади за храњенике, односно за лица на породичном смештају коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом (4. став). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (2. став), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба и обавезе издржавања других лица, као и од других околности које су од значаја за одређивање издржавања (трећи став).

Чланом 162. Породичног закона прописано је да поверилац издржавања по свом избору може захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном месечном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања (први став).

Чланом 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према становишту Врховног суда, уважавајући минималну суму издржавања у вези са постојећим здравственим стањем и потребама корисника издржавања, приликом доношења своје одлуке првостепени суд се руководио меродавним

критеријумима и правилно је ценио потребе малолетног тужиоца, посебно са становишта здравствених проблема који узрокују посебне потребе детета. У складу са тим првостепени суд је правилно размотрио могућности дужника издржавања, имајући у виду да се износ његове месечне зараде, приказане у висини од 75.000,00 динара, не може прихватити као реалан с обзиром на његову ... функцију у две приватне фирме и с обзиром на месечне потребе које је лично исказао, а код којих је само кредитна обавеза од 76.000,00 динара виша од приказа износа његове месечне зараде.

У складу са изложеним, по оцени Врховног суда, основани су ревизијски наводи да другостепени суд није на правилан начин применио материјално право, из ког разлога је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

Захтев малолетног тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен је применом члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о потребном издатку.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић